

Wijzigingen statuten en reglementen n.a.v. de ALV van 10 november 2021

Hieronder staan de wijzigingen in de statuten en reglementen zoals aangenomen door de ALV (ledenvergadering van Buma en vergadering van aangeslotenen van Stemra) van 10 november 2021

Wijzigingen repartitiereglement Stemra en Buma

1. Onverdeelbare bedragen

De ALV/VVA heeft een positief besluit genomen over het wijzigingen van het repartitiereglement Buma en Stemra t.a.v. de onverdeelbare bedragen. De wijziging heeft betrekking op de uitbetaling van de onverdeelbare bedragen Buma en Stemra in combinatie met het moment van vrijvallen.

Onverdeelbare gelden zijn gelden waarvan de gegevens van rechthebbenden en/of (het gebruik van) werken incompleet zijn en daarom niet kunnen worden uitgekeerd. Volgens de Wet Toezicht Collectieve Beheersorganisaties (WTCBO) moeten dergelijke gelden na 3 jaren na het jaar van inning alsnog worden uitgekeerd (art. 2i lid 8 WTCBO). In de huidige situatie worden die gelden ongedifferentieerd naar soorten muziekgebruik toegevoegd aan de repartities die in het vierde jaar plaatsvinden. De onverdeelde gelden stammen echter uit eerdere gebruiks jaren. Daarom is besloten de onverdeelbare gelden worden verdeeld over de rechthebbenden uit de eerdere, oorspronkelijke gebruiks jaren en daarbij zal aansluiten bij de verschillende soorten muziekgebruik, ook wel waardeketens genoemd. Het bestuur zal per waardeketen een nieuw repartitiebeleid onverdeelbaar uitwerken in samenspraak met de Repartitiecommissie en de Raad van Rechthebbenden.

Een versimpeld voorbeeld: Oude regeling: in 2018 geïncasseerde gelden (onverdeelbare bedragen) die vrijvallen eind 2021 (lees: na drie jaar), worden verdeeld over het gebruik in 2021 en niet over het gebruik in 2018. Voorgestelde regeling: in 2018 geïncasseerde gelden die vrijvallen eind 2021, worden verdeeld over het gebruik in 2018.

Dit voorstel is onder voorbehoud van goedkeuring door het CvTA.

2. Wijziging repartitiereglement Buma en Stemra als gevolg van overgang naar vaste kosteninhoudingen en gewijzigd reservebeleid

Op de ALV van 26 augustus 2020 is het repartitiereglement Buma en Stemra gewijzigd, met als doel structureel sneller te kunnen uitkeren. Om dit mogelijk te maken werd de ALV voorgelegd om te werken met vaste kostenpercentages (dit in tegenstelling tot de variabele kostenpercentages, die de exploitatie na afloop van een boekjaar sluitend maakten). Bij een systematiek van vaste kosten inhoudingspercentages worden de inhoudingspercentages ter dekking van de beheerskosten vooraf, bij het begrotingsproces, bepaald op basis van de verwachte incasso, de beheerskosten en het normatief rendement¹. Deze wijziging is door de ALV van 26 augustus 2020 aangenomen, onder voorbehoud van goedkeuring van het CvTA.

¹ **Normrendement** (Normrendement + inhoudingen = kostendekking)
= verwacht rendement beleggingsportefeuille (zo objectief mogelijk bepaald o.b.v. consensus in de markt)
= grote bijdrage aan kostendekking

Het CvTA heeft hierover enkele vragen gesteld die de Raad van Bestuur (RvB) en de Raad van Toezicht (RvT) mede aanleiding gaven om de voorgestelde methodiek (het mogelijk maken van de vaste kostenhoudingen) opnieuw tegen het licht te houden.

De keuze is vervolgens gemaakt om een extern adviseur te vragen te onderzoeken welke methodiek het meest passend zou zijn voor Buma en Stemra. PwC is hiervoor door RvB en RvT gezamenlijk aangetrokken.

Naast de vraag over de methodiek voor vaste kosteninhouding is PwC ook gevraagd om een methodiek uit te werken om de beleggingsopbrengsten in te zetten ter dekking van de beheerskosten en uit te keren aan rechthebbenden.

PwC heeft op basis van interviews met belanghebbenden, waaronder het CvTA en de Raad van Rechthebbenden (RvR), en passend binnen wet- en regelgeving een advies voor een methodiek opgesteld.

Deze methodiek heeft als doel mogelijk te maken dat inhoudingspercentages op de incasso vast zijn, om sneller uit te kunnen keren. De daadwerkelijke incasso kan afwijken van de incasso op basis waarvan in het begrotingsproces de incassopercentages zijn vastgesteld; dat kan zorgen voor een hogere of lagere dekking van de beheerskosten dan begroot. Ook kosten kunnen hoger of lager uitvallen dan begroot, net als de beleggingsopbrengsten. Voor deze afwijkingen in enig jaar is een buffer nodig, die de genoemde verschillen tijdelijk kan opvangen.

De hoofdlijnen van het advies van PwC zijn:

- Eén buffer voor operationeel resultaat en beleggingsresultaat gezamenlijk
- Hanteren van een minimum en een maximumwaarde voor deze buffer
- Onder minimum en buiten maximum bijsturen in volgende begrotingen

Er is voor gekozen om de buffer onder te brengen in een voorziening in plaats van een reserve, zoals tot dusverre werd gebruikt. Een voorziening is een (toekomstige) verplichting van de organisatie en staat als schuld op de balans. Een voorziening maakt daarmee deel uit van het vreemd vermogen van de organisatie. Een reserve maakt deel uit van het eigen vermogen van de organisatie. Een voorziening (met bijvoorbeeld een naam als “tijdelijke verschillen kostendekking”) maakt duidelijk dat de buffer toekomt aan rechthebbenden; dat het géén eigen vermogen van Buma dan wel Stemra is. Ook wordt in geval van een buffer in de vorm van een voorziening het exploitatieresultaat altijd op nul gebracht door het saldo in de voorziening te muteren. Dit sluit beter aan bij “geen winstoogmerk” dan de tot dusverre gehanteerde vorm waarbij het saldo van de winst- en verliesrekening aan het eigen vermogen werd toegevoegd.

Doel van de voorziening is om schommelingen in het rendement op beleggingen op een evenwichtige manier onder rechthebbenden te verdelen. Bij een voldoende omvang van de voorziening verkleint dit de kans dat in een slecht beleggingsjaar extra inhouding op incasso/repartitie moet plaatsvinden om tekorten aan te vullen. Buma hanteert al sinds vele jaren een methode van evenwichtige verdeling van de beleggingsopbrengsten.

De RvB ziet met het instellen van een boven- en ondergrens een verbetering in het belang van de leden ten opzichte van de huidige situatie. De ondergrens is bedoeld om het risico te beperken dat in een slecht beleggingsjaar extra inhouding op incasso/repartitie moet plaatsvinden om tekorten aan te vullen. Een buffer van onvoldoende omvang verlegt het risico van tekortschietende beleggingsopbrengsten naar toekomstige rechthebbenden. Die zouden in dat geval geen

mogelijkheid hebben een deel van de beheerskosten gedekt te zien uit beleggingsopbrengsten via het normrendement en bij een buffer onder de ondergrens zelfs extra moeten bijdragen. Zonder bovengrens zou de buffer in theorie onbegrensd kunnen stijgen. In de nieuwe methodiek wordt de buffer boven een bepaalde waarde afgeroomd en via lagere kosteninhouding in volgende jaren uitgekeerd aan de rechthebbenden.

Daarnaast is het doel van deze voorziening om andersoortige schommelingen in over-/onderdekking op te vangen.

De Vereniging/ de Stichting heeft geen winstoogmerk, dus schommelingen in over-/onderdekking van beheerskosten als gevolg van verschillen tussen begroting en realisatie zijn per definitie van tijdelijke aard en zullen (1) in de loop der jaren verdwijnen (bijvoorbeeld omdat positieve en negatieve rendementen op beleggingen elkaar compenseren) of (2) worden afgewikkeld met de rechthebbenden. De voorziening dient als buffer om deze verschillen op te vangen. Niet volledig bekend is in welke mate of wanneer deze verplichting wordt afgewikkeld met de rechthebbenden; dat hangt af van hoe lang nog wordt belegd (zo lang we beleggen is een dergelijke voorziening nodig), de daadwerkelijk te realiseren beleggingsopbrengsten en het te begroten normrendement.

De nieuwe omvang van de voorziening, zoals die blijkt uit de door de ALV vast te stellen jaarrekening, zal vervolgens getoetst worden aan de door de RvB vastgestelde bandbreedte voor de omvang van de voorziening. Indien de voorziening buiten de door de RvB bepaalde bandbreedte komt, zal de RvB het bedrag van de over- of onderschrijding meenemen in het volgende budgetproces met als doel de voorziening binnen drie tot vijf jaar terug te sturen binnen de vastgestelde bandbreedte.

De begroting wordt afgestemd met de RvR en ter goedkeuring voorgelegd aan de RvT. Aan de hand van de jaarrekening wordt aan het einde van het boekjaar verantwoord wat de werkelijke resultaten zijn geweest. In incidentele gevallen, bij een meer structurele over- of onderschrijding van de vastgestelde bandbreedte, zal de RvB tegelijk met het aanbieden van de jaarrekening een voorstel aan de ledenvergadering doen, met adviesrecht van de RvR en de RvT.

De invulling van de kwantitatieve parameters, het minimum en maximum van genoemde buffer, is gebaseerd op advies van de externe vermogensadviseur van Buma/Stemra. De adviseur heeft de mogelijke ontwikkeling van de buffer voor de komende vijf en tien jaren doorgerekend op basis van een analyse met 4.000 mogelijke ontwikkelingen van de beleggingsopbrengsten. Op basis van deze uitkomsten en dan specifiek de kansen dat de buffer (langere tijd) tekort zou schieten heeft overleg tussen de RvB en de RvT geleid tot concretisering van het minimum en maximum van de buffer.

Bovengenoemde methodiek (opnemen van een voorziening en het aanpassen van de bandbreedtes) is door de ALV en de VVA aangenomen en heeft geleid tot een wijziging in de repartitiereglementen. Impliciet heeft de ALV en VVA daarmee ook ingestemd met het overhevelen van de bestaande reserves naar de genoemde voorziening. De methodiek zal periodiek worden geëvalueerd.

Het voorstel is nog onder voorbehoud van goedkeuring van het CvTA.

Versie 21 december 2021